

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 197.

Tiende Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 7de December Kl. 1.

(Forsat.)

L. C. Larsen: Jeg vil blot bemærke, at, hvis den idømte Straf bestod i Fængsel paa Vand og Brød, saa vilde Vedkommende i de 5 Dage, hvori han kom ud, medens Straffen affønedes, have en Forpligtelse til at indfinde sig i Gjælds-Arresten.

Justitsministeren: Hvad det af det ærede Udvalg stillede Forslag til § 2 angaaer, som vedkommer Nedbetalingen, da har jeg Intet derimod at erindre. Forsaavidt det gaar ud paa en Forandring i Lovens Indhold, betræffende at fuldbyrdede Gaver kun da skulde være ugyldige, naar den Paagjældende paa den Tid, han modtog Gaven, har havt Wisshed for eller bestemt Formodning om, at Giveren var insolvent, da kan jeg egentlig ikke erkjende det for at være nogen helbig Forbedring af Lovudkastet. Det forholder sig vel saaledes, som det ærede Udvalg har udtalt, at Lovudkastets Bestemmelse ikke harmonerer med de Bestemmelser, der hidtil have været gjældende efter vor Lovgivning, navnlig i Lovens § 24, 46 og 5-4-8 og 9, tilligemed flere andre Artikler, men Spørgsmaalet er, om det ikke er Anledning til den Henseende at gøre en Forandring. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at man i flere fremmede Lovgivninger, navnlig i den preussiske, hvor netop denne Materie er behandlet meget udførlig, her opstillet den Regel, at alle velgjørende Reishandeler, som have fundet Sted i 2 Aar før Falliten, ere ugyldige; jeg skal

ikke nærmere undersøge, hvorvidt en saadan Bestemmelse kan være hensigtsmæssig eller ikke, og om den ikke vilde forrykke Retforholdet i en for høj Grad; men i Preussen har man som sagt denne Bestemmelse. I Lovudkastet har man indskrænket sig til de sidste 6 Uger før Falliten, hvilket dog er en forholdsvis kort Frist i Forhold til den, der som af mig anført findes i andre Landes Lovgivning, som man ellers, hvad denne Materie angaaer, har seet hen til. Jeg skal imidlertid ikke have Noget imod, at Udvalgets Forslag bliver vedtaget, og ganske henstille dette Spørgsmaals Afgjørelse til det ærede Thing; jeg erkjender, som sagt, at det er i Harmoni med den gjældende Lovgivning. Hvad det af det ærede Udvalg til § 3 stillede Forslag angaaer, da kan jeg ei heller have Noget derimod at erindre. Derimod kan jeg ikke tiltræde det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Idle Balgtreds (Jessen) stillede Forslag til § 3, hvorefter Slutningen af Paragraphen skal udgaae. Jeg finder ikke, at denne Bestemmelse er overflødig, saaledes som af den ærede Dødfører ogsaa nærmere er udviklet. Det kunde muligvis have været brugt en heldigere Betegnelse for det Udtryk: „paadraget sig Strafsansvar“, men det er ganske klart, hvad Meningen er, og jeg tror ikke, at det i saa Henseende kan være Noget at erindre.

Jessen: Ja, da det er udtalt at være aldeles klart, at Meningen er den, at den Faltent, som har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller er mistænkt for en saadan, ikke i denne Sags kan finde Beskyttelse imod criminel Arrest, og det blot var Hensyn til, at jeg nærede Frygt for, at dette ikke var klart nok udtrykt,